

Şu âlemin fenasından sonra sana refakat etmeyen...

BİRİNCİ NOTA

Kendi nefsime hitaben demiştim: Ey gafil Said! Bil ki: Şu âlemin fenasından sonra sana refakat etmeyen ve dünyanın harabıyla senden müfarakat eden bir şeye kalbini bağlamak sana lââyık değildir. Hususan senin asrının inkırazıyla seni terk edip arka çeviren ve bâhusus berzah seferinde arkadaşlık etmeyen ve hususan seni kabir kapısına kadar teşyi etmeyen, hususan bir iki sene zarfında ebedî bir firak ile senden ayrılıp günahını senin boynuna takan, hususan senin rağmına olarak husulü anında seni terk eden fâni şeylerle kalbini bağlamak, kâr-ı akıl değildir.

Eğer aklın varsa uhrevî inkılabatında, berzahî etvarında ve dünyevî inkılabatının müsadematı altında ezilen, bozulan ve ebedî seferde sana arkadaşlığa muktedir olmayan işleri bırak, ehemmiyet verme, onların zevalinden kederlenme.

Sen kendi mahiyetine bak ki: Senin latîfelerin içinde öyle bir latîfe var ki ebedden ve ebedî zattan başkasına razı olamaz. Ondan başkasına teveccüh edemiyor, mâsivasına tenezzül etmez. Bütün dünyayı ona versen o fitrî ihtiyacı tatmin edemez. O şey ise senin duygularının ve latîfelerinin sultanıdır. Fâtır-ı Hakîm'in emrine mutî olan o sultanına itaat et, kurtul!